

Громадська Думка

ПЕРЕДПЛАТА:

(Ціна 1. прим. в таборі 3 ф.)
„ „ „ поза таб. 4 ф.)
На місяць в таборі . . . 25 ф.
„ „ „ поза таб. 30 ф.
На 3 місяці в таборі 75 ф.
„ „ „ поза таб. 90 ф.

ЧАСОПИСЬ ПОЛОНЕНИХ УКРАЇНЦІВ у ВЕДЛЯРІ.

ВИХОДИТЬ ЩО ЧЕТВЕРГА Й ЩО НЕДІЛІ.

Видає „Видавниче Товариство імени Б. Грінченка“.

АДРЕСА:

Ukrainischer
Unterrichts-Ausschuss
Lagerzeitung
— in Wetzlar. —

Ч. 55. (102).

Четвер, 9. серпня 1917.

Рік III.

Ведляр, 9. серпня 1917.

Небавом після повалення в Росії царського правління заявили осередні держави готовність до миру з Росією без ніяких здобутків і відшкодувань та з торжественним запевненям, що вони не будуть мішати ся у внутрішні відносини Росії. Росії стелила ся дорога до корисного мира й до перебудови усього ладу після волі народу—себто до найкращого вислідку великої війни, який могла Росія здобути своєю кровю.

Та не так склалось, як сподівались народи Росії. На місці царизму зморю повис над Росією англійський гріш, який повернув її на дорогу, небажану народам—на шлях небезпечної офензиви, яка покінчила ся поразкою революційної армії, анархією в середній державі і грозою реакції для російської демократії.

На чолі російського правління явили ся люде, які за англійські гроші торгували кровю російських народів і згодили ся проти волі народу повести військи на новий жертвенник кровопролиття, щоби здобути не свою землю, а українську Галичину, що належала до Австрії, і тому, що сього бажала Англія.

Англії потрібно було не Галичини, а галицьких копалень нафти в Дрогобиччині, з яких черпає Німеччина засоби до ведення боротьби підводними суднами. Вона використала переляк Росії перед великою стихією українського руху, який зміряє до відірвання України від Росії, й повернула мировий настрій на воєнний; мовляв, Росія мусть забрати українську частину Галичини, щоби усьому українському рухові надати напрям прихильний Росії та вратувати цілість російської імперії..

Тимчасом російські війська на фронті тішили ся переведенням революції і, в надії на скорий мир, братали ся дружно з військом ворожої армії та здебільшого їздили до дому і знов повертали на фронт, де відбували ся наради над переведенням кращих порядків в Росії.

Аж тут негайно став об'їжджати увесь фронт міністер

війни Керенський і брехливими словами став підбурювати миролюбиву армію до нової офензиви, ніби „в обороні свободи“ і нових порядків Росії. Довго не приймала ся та бесіда серед війська, хоч як старали ся помагати Керенському французькі та англійські офіцери театральними промовами і доставкою першорядного оружжя, обуви та підвищенням жалування.

Вкінці запродані провідники армії з Корніловим на чолі хопили ся насильства й стали противників офензиви на фронті масою усувати розстрілюванням мимо цього, що сам Керенський зніс кару смерти в Росії. За час від 25. червня до 18. липня розстріляно не менше, як 24.000 салдатів, які ставили ся вороже до дальшого проливу крові і не хотіли брати участі в новій різні народів.

Під натиском цього насильства почала ся нова офензива Росії дня 1. липня всіма засобами англійської й американської муніції, ніби в обороні загроженої „свободи“, а в дійсності, щоби захопити українську частину Галичини для Росії, з копальнями нафти для Англії. Хоч Росіяне передерли ся аж до Галича і Калуша над Дністром, та далі зупинили ся, не маючи за великими жертвами сили до використання цього пролomu фронту. І тоді доля офензиви перемінилася: дня 19. липня Німці проломли російський фронт коло Золочева і хвиля російського наступу повернула ся взад нездержаною втечею на просторі 250 км. аж до Збруча. Протягом двох неділь зайняли війська осередніх держав Калуш, Станіславів, Тернопіль, Коломию і Чернівці та перейшли Збруч в ширині 50 км., і вся зайнята частина Галичини й Буковина, здобута торішню кривавою офензивою з боку Росії, пропала за одним махом.

Наслідком цієї невдачі став у Росії безлад і анархія, ціле правительство захитало ся; схопила ся домашня боротьба між большевиками й меньшевиками, між буржуазією й Радою робочих і салдатів, між селом і містом; захитала ся дійсно російська свобода під грозою реакції!

А найбільшу рану завдала ця офензива Україні. Ціла зайнята Галичина погоріла, почорніла з московської напасти; зруйновано знов села й міста, і став в цілій грозі перед Україною небезпека, що війна перенесеть ся на землю російської України. Так на славу Англії і Франції пішла з димом австрійська Україна, а може піти з димом і встелити ся руїною правобережжя російської України—а все через московських запроданців для союзницьких інтересів, з яких Україна не буде мати ніякої користі, тільки горе, плач і руїну.

Перед Україною став питання: За що? Куди нам дорога?—і став ясним наше становище! Для наших інтересів потреба негайного мира, щоби забезпечити успіх, щоби укріпити повну волю України проти Москви і забезпечити наше населення перед руїною, яку несе на нашу Україну запродана з кістьми і кровю Москва, що продала всі свої пристані, копальні та залізничні союзникам та вже торгує з ними нашими копальнями й нашою землею проти волі та інтересів нашого народу.

II.

Земства, громадські організації й військо заявляють ся за Центральною Українською Радою та за націоналізуванням життя на Україні.

Канівська повітова земська управа.

„Русское Слово“ з дня 30. червня н. ст. в телеграмі з Києва з датою попереднього дня подає таку постанову канівської повітової земської управи: „Канівська повітова земська управа, обговоривши універсал Української Центральної Ради, постановила привітати Українську Центральною Радою з великим починком у справі організації спокою й порядку на Україні. Узнаючи Центральною Українську Раду Тимчасовим Українським Правительством, повітова управа, яко репрезентантка населення канівського повіту, приймає до виконання імперативні вказівки Ради, яко найвищої адміністративної власті на Україні. Слава Українській Центральній Раді Слава українському народові! Слава українському війську!“

Київське повітове земство й інші громадянські інституції.

„Русское Слово“ з дня 30. червня н. ст. в телеграмі з Києва з попереднього дня подає, що на спільнім засіданню президій київських повітових управ—земської, громадянської, земельної й для справ виживлення по обговоренню універсалу Центральної Української Ради прийнято таку резолюцію: „З уваги на те, що універсал не означає вірваня відносин з російським тимчасовим правительством і російською державою, а лише провадить до утворення автономії України в федера-

тивній російській республіці, президії перелічених управ признають Центральною Українську Раду своїм найвищим Тимчасовим Українським Правительством. Всі зносини з загально-російським тимчасовим правительством вестимуть через Центральною Радою, як також виконуватимуть всі розпорядки, які виходитимуть від Центральної Ради.“

Губернське та всі повітові земства Київщини.

„Русское Слово“ з 30. червня н. ст. в телеграмі з Києва з попереднього дня доносить, що на нараді представників повітових земських управ цілою київською губернією в справі відношення до Центральної Української Ради й до виданого нею універсалу прийнято таку резолюцію: „Вітаючи універсал Центральної Української Ради, як найвищого органу зорганізованого українського народу, нарада представників київської губернської земської управи та представників повітових земств київської губернії висловлює повну готовність працювати в контакті з Радою, узнає потрібним давати Раді матеріальну піддержку й зі свого боку просить Раду давати земським організаціям моральну піддержку в їх роботі на користь населення. Разом з тим нарада признає дуже бажаним, щоб Центральна Українська Рада подбала про найскорше скликання територіального з'їзду з представників усіх національностей краю для вироблення проекту організації громадських і адміністративних інституцій на Україні“.

На тій самій нараді, як доносить „Русское Слово“ з 1. липня н. ст. в телеграмі з Києва з попереднього дня, обговорювано питання про українізацію урядування в управах. Виявило ся, що в деяких управах така українізація вже переводять ся. Нарада признала бажанам, аби в земських управах діловодство поступенно переходило на українську мову, щоб усі печатки й вивіски на земських інституціях замінено українськими та щоб усі писма до всіх місцевих інституцій писали ся українською мовою. Російську мову можна вживати лише в зносинах з центральними правительственными органами, а також з інституціями великоруських місцевостей.

Київський губернський український національний з'їзд.

Як доносить „Русская Воля“ з 3. липня н. ст. в телеграмі з Києва під датою 1. липня, відкрив ся там губернський український національний з'їзд. Прибуло велике число делегатів повітових, волосних і сільських рад, комітетів, а також представників політичних, культурних і кооперативних українських організацій. Проф. Грушевський повнаймовив членів з'їзду зі станом української справи. Пожарський відчитав універсал Центральної Української Ради, який привітано оплесками й окликами „Слава.“ Вислухано багато рефератів.

На с'їм з'їзді, як подає „Русская Воля“ з 5. липня н. ст. в телеграмі з Києва з 2. липня, прийнято постанову, що розпорядки тимчасового правительства перед переведенням їх у життя на Україні повинна наперед обговорити та прийняти Українська Центральна Рада. Всі державні та громадські інституції на Україні повинні зносити ся з тимчасовим російським правительством лише через Центральну Українську Раду. З'їзд ухвалив просити Центральну Українську Раду переглянути всі постанови тимчасового російського правительства, видані ним в земельній справі, в справі виживлення населення і в інших справах, як також у справі монополі на збіжжя та прийняти на себе керівництво в переведенні тих постанов у життя на Україні та видати приказ до всіх державних і громадських інституцій на Україні, як почта, телеграф і т. д., щоб вони перевели у себе українізацію. Прийнято також постанову відчитати універсал Центральної Ради в церквах і оповістити про нього ціле населення.

Полтавська Рада робітничих і салдатських депутатів і соціалістичні партії.

Як доносить „Русская Воля“ з 3. липня н. ст. з Полтави під датою попереднього дня, прибуло сюди зі східних губерній до 4000 салдатів-Українців з офіцерами в цілі сформовані українських військових частей. Салдатів і офіцерів урочисто привітала місцева Українська Військова Рада під проводом голови Громади—салдата Панченка. В честь прибувших, при величезнім здвизі народу, відбуло ся величне віче коло пам'ятника полтавської побіди. На вічу проголошено постанови Рад робітничих і салдатських депутатів

і всіх соціалістичних партій про прилучення до виданого Українською Центральною Радою універсалу. Вислано телеграму Центральній Раді з запевненнем підтримки її акції.

Український селянський з'їзд на Поділлі про українізацію життя на Україні.

„Русская Воля“ з 5. липня н. ст. в телеграмі з Камінця Подільського під датою 2. липня доносить, що на засіданні 5. з'їзду селянських депутатів 30. червня прийнято резолюцію про українізацію всіх повітових управ за заведенням української мови та про зміну в них осіб, які перешкоджають українізації. Далше з'їзд прийняв пропозицію організації земельних комітетів і утворення волосних і сільських комітетів з правом монополі на збіжжя.

В. С. В. У.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ.

Становище України до будучих подій.

Українське пресове бюро в Львові доносить до швейцарської часописі „Бунд“: Український президент міністрів Винниченко заявив, що Україна не хоче поки що відривати ся від Росії. Українське міністерство має бути тільки органом самоуправя для українських земель. Але як би анархія в Росії взяла перевагу, то наступить переміна в ситуації (положенні) на Україні. Вийде на се—як говорив він—що коли хата горить, мусять ся ратувати те, що в ще до ратування.

Конституція України.

З Києва доносить бюро Гаваса до швейцарської часописі „Бунд“: Українська Центральна Рада оголошує конституцію України. На основі згоди з тимчасовим правительством, не подає вона поки що границь земель, в яких матиме застосування ця конституція.

Становище Криму до України.

Українське пресове бюро в Львові оповіщає: Український президент міністрів Винниченко заявив, що російська преса псає заяву кримських Татарів про те, що вони хочуть утворити автономну область, яка має бути влучена до України. Число кримських Татарів вносять 150,000. Решту населення Криму становлять Українці.

Погроза України проти Росії.

До Цюриху доносять дня 5. липня із Києва: Председатель нового українського Виділу Ради заявив обовязкову заяву про завдання нового українського правительства, яке домагаєть ся розв'язки національного питання. В разі потреби уживе виділ оружної сили.

3 РОСІЙСЬКОГО ЖИТТЯ.

Поклик виконавчого Виділу Думи.

Петроградська телеграфічна агенція сповіщає: Виконавчий Виділ Думи видав відозву до населення проти „темних сил“, які привели катастрофу на Росію. Жадає сильного авторитету правительства. Складає вину нещастя на потворені організації суспільства, які прибрали собі власть розказу без центрального правительства. Та перед скликанням Установчого Зібрання не можна допустити до такого перехоплювання власти, бо воно провадить до перевороту системи правління й до заміщення.

Як бачимо, кидає Виконавчий Виділ буржуазійної Думи камінь в український город!

Румунська пропаганда в Бесарабії.

Зі Штокгольму доносять: В Петрограді і в Києві звернули велику увагу вісти про агітацію великорумунської партії в Бесарабії. Під проводом семгородського мільонера Стоску і молдавського пана утворена партія алучила ся з російською соціалістичною групою в Бесарабії, жадає установлення румунських союзників у російській війську, автономії Румунів в Бесарабії, які матимуть особніх представників в тимчасовім правительстві, домагаєть ся вибору єпископа з Молдавії і румунізації шкільництва. Цей союз поширює серед населення Бесарабії сильну пропаганду.

Рішення фінляндського сенату про розв'язання Сейму.

Гавас оповіщає з Гельсінфорсу: Сенат порішив оголошення російського маніфесту про розв'язання Сейму 7 голосами проти 6. Сеймові оповіщено це негайно. Президент заявив без прочитання маніфесту, що праця Сейму завішуєть ся. Члени Сейму опустили салю. Провідників максималістів у Фінляндії узв'язнено, їх дзєвники застановлено і багато документів скопфіковано.

Конференція виділу салдатів і моряків у Фінляндії.

Петроградська телеграфічна агенція доносить з Гельсінфорсу: Конференція виділу робочих і салдатів з виділом моряків, в якій взяли участь генерал губернатор, командант війська, віцепрезидент сенату Токоп та провідник соціал-демократів Гут Тунен, прийняла по ожилений дискусії резолюцію:

1) Всі російські горожане дістали наказ слухати тимчасового правительства, яке є законним органом демократичної й революційної Росії. 2) Фінляндська демократія зробила блуд, як вона проголосила автономію, не ждучи згоди російської демократії. 3) Одиноку розв'язку можуть принести мішані комісії, в якій будуть представники російської й фінляндської демократії по рівній кількості.

Провізоричне правительство Фінляндії.

Штокгольмська часопис „Дагблат“ доносить з Гельсінфорсу: Три четвертини послів розв'язаного фінляндського Сейму уконституовало ся як провізоричне правительство Фінляндії. (Це, розумієть ся, проти Росії).

Керенський просить увільнення.

Петроградська телеграфічна агенція доносить: Міністер президент Керенський вислав до свого заступника міністра Некрасова лист з заявою, що він не може брати на себе відповідальности перед державою за дальший хід подій супроти труднощів утворення нового правительства. Над цєю заявою була нарада визначних політків, членів правительства, Думи і виділу Ради робочих і салдатів. Порішено не прийняти цієї заяви до відомо.

Історичні переговори російських партій.

З Петрограду дня 5. серпня доносить телеграфічна агенція: Вчора вечером о 10^{1/2} години зачало ся історичне засідання партій. Міністер Некрасов, Терещенко та Церетелі зажадали від представників усіх важніших партій своїх домагань і поглядів на справу, щоби досягнути єдності в цілі переломання країни.

Після довгих переговорів заявили п'ять найважніших партій, а се: соціал-демократи, соціал-революціонери, радикальні демократи, партія сполучених трудовиків і партія кадетів, що вони годять ся на утворення правительства на основі двох умов—перша від соціалістичних партій, що нове правительство має держати ся заяви правительства з 21. липня, і друга від кадетів, що правительство буде кермувати ся повною свободою. Всі заявили ся, що вони мають довіре до Керенського, як до одинокого чоловіка, що може піднести значінне правительство в краю. Некрасов признав цю заяву алагодою партій і сповістив про це Керенського.

Розрив правительства з кадетами.

Гавас сповіщає з Петрограду: Після восьмидневних переговорів прийшло до розриву тимчасового правительства з партією кадетів, бо вони не годили ся на заяву правительства з дня 21. липня. Окрім міністра хліборобства соціаліста Чєрнова, який уступив з окремих зглядів, подали ся в димісію міністер справедливости, прокурор Синоду і державний контрольор.

Російські втрати в офензиві.

„Робоча Газета“ начислює втрати Росіян під час посліднього наступу на 320,000 салдатів. Тут не входять в рахубу пропавші з фронту.

Яповці в Манджурії.

„Биржевыя Відомости“ доносять: Японський посол в Петрограді під-

ЖЕРТВИ.

На будову пам'ятника помер. тов.

- Ком. № 2750. 1 м. 30 ф.
 Ком. Schlossborn, № 2435. Д. Лопух—25 ф., Я. Кузьменко—25 ф., І. Бокитко—50 ф., Л. Борщ—50 ф., І. Зубенко—50 ф., П. Лаврушка—50 ф., Ф. Сяків—50 ф., А. Чепурний—50 ф., Я. Товкачів—50 ф., Ф. Пронченко—50 ф. Разом . . . 4 м. 50 ф.
- Ком. Kredenbach, № 2290. І. Середенко—50 ф., С. Олексійко—50 ф., І. Радченко—50 ф., К. Бойко—50 ф., А. Мушта—50 ф., М. Лата—50 ф., С. Балдинюк—50 ф., В. Різниченко—1 м., С. Близнюк—50 ф., П. Сиренко—50 ф., Г. Рубашка—50 ф., І. Стась—50 ф., І. Демченко—50 ф., І. Смоків—50 ф. Разом . . . 8 м.
- Ком. № 864. Гурток „Пора“ А. Романюха—3 м., Д. Книшук—2 м., І. Дришлюк—2 м., Ф. Поталаха—2 м., С. Суслик—20 ф., Ю. Салу—2 м. 50 ф., І. Керчевський—2 м. 50 ф., С. Нестерчук—1 м. 50 ф., П. Ломбар—1 м. 50 ф., І. Садко—1 м. 50 ф., І. Удодів—1 м. 30 ф., Хар. Гончук—1 м. 20 ф., Ф. Супруненко—1 м., В. Шевченко—1 м., З. Чередикив—1 м., І. Руденко—1 м., Ф. Калениченко—1 м., П. Антонченко—1 м., С. Кіндратюк—1 м., М. Москаленко—1 м., І. Пумаків—1 м., П. Мотрохін—1 м., А. Дудка—1 м., М. Славянський—1 м., М. Ворона—1 м., Д. Старовий—1 м., М. Павленко—1 м., С. Шмар—1 м., П. Півень—1 м., А. Будник—1 м., Т. Гарасименко—1 м., С. Стобур—1 м., М. Цимбал—1 м., Г. Криса—1 м., П. Шинкаренко—1 м., Г. Фочин—1 м., З. Ганус—1 м., А. Сидоренко—1 м., М. Громовий—1 м., В. Козак—1 м., М. Барбул—1 м., А. Кубляк—1 м., К. Степанів—1 м., П. Салинчук—1 м., А. Чуприна—1 м., П. Погорлів—1 м., М. Логвин—1 м., М. Камутка—30 ф., І. Долецький—10 ф., А. Масерик—50 ф. Разом . . . 60 м. 40 ф.
- Ком. Sprachbrücken. Перепелиця—1 м., Малохатко—25 ф., Хорош—30 ф., Романенко—20 ф., Мірошник—25 ф., Калайтан—15 ф., Кіндратів—10 Ковальчук—20 ф., Ходос—10 ф., Юрченко—50 ф., Остапенко—20 ф., Сухойван—20 ф., Дергач—40 ф., Цяба—40 ф., Гугля—50 ф., Пролупенко—50 ф., Громак—10 ф., Портянка—15 ф., Ляхина—30 ф., Потока—50 ф., Овдівко—10 ф., Ташченко—10 ф., Андрієвський—50 ф., Галатанко—1 м., Магурик—20 ф., від французів—90 ф. Разом . . . 9 м. 10 ф.
- Ком. № 2778. 1 м. 50 ф.
- Ком. Міске, № 3689. Я. Розулик—20 ф., А. Атрошенко—30 ф., Івашенко—30 ф., Д. Ховайба—20 ф., А. Коцюруба—20 ф., С. Кучанський—50 ф., Д. Скиданів—50 ф., Ф. Стопченко—30 ф., Носенко—20 ф., К. Ольховський—30 ф. Разом . . . 3 м.
- Ком. Langgöns. І. Лега—1 м., А. Трубачів—50 ф., А. Ройковський—1 м. 50 ф., І. Крищенко—50 ф., Я. Кустюк—20 ф., М. Коваленко—50 ф., Ф. Бондаренко—1 м. 50 ф., Ф. Кузинин—50 ф., Ф. Свіщ—1 м., А. Паламаренко—50 ф., В. Луговський—1 м., Д. Ковальчук—50 ф., К. Третьяк—50 ф., С. Курса—50 ф., С. Шваб—1 м., С. Убийкоп—50 ф., П. Костенко—50 ф., Ф. Бурій—1 м., Г. Грибасюк—10 ф., П. Фещенко—50 ф., П. Стоянь—10 ф., М. Сташевський—1 м. 50 ф., Р. Прус—10 ф., Г. Іванько—30 ф., М. Чуботко—15 ф., А. Тарановський—50 ф., С. Вовк—20 ф., Е. Рукавець—10 ф., Л. Володько—10 ф., П. Корань—50 ф., Я. Шваб—50 ф., А. Кунченко—50 ф., І. Святковський—50 ф., А. Совченко—50 ф., А. Руденко—50 ф. Разом . . . 19 м. 85 ф.
- Ком. Bieberg. А. Крупський—1 м. П. Слизький—50 ф., І. Завць—50 ф., Е. Швагер—50 ф., М. Івашенко—50 ф., Н. Ключко—50 ф., П. Олійник—50 ф., Г. Яковенко—50 ф., І. Кова-

- ленко—50 ф., Т. Волобий—20 ф., М. Котиринич—50 ф., І. Литвенко—50 ф., В. Жененко—50 ф., В. Андрійко—42 ф., І. Салтанів—50 ф., Д. Зінченко—20 ф. Разом . . . 7 м. 82 ф.
- Ф. Дропа—1 м., Т. Мелешенко—1 м., М. Василів—1 м., Н. Кордаш—50 ф. Разом . . . 3 м. 50 ф.
- Ком. Branscheid b/ Lüdenscheid. В. Бондаренко. 1 м.
- Ком. № 2567. М. Лигвиненко—30 ф., В. Васильченко—30 ф., В. Кушнар—50 ф., М. Магалеє—30 ф., І. Подобожний—30 ф., Д. Скиба—50 ф., Ф. Побережний—50 ф., У. Максименко—50 ф., Е. Лойко—1 м. Разом . . . 3 м. 40 ф.
- Ком. № 3886. Е. Руденчик—50 ф., М. Науменко—50 ф., Ф. Якушенко—50 ф., Козицький—30 ф., А. Бочук—50 ф., К. Костененко—50 ф. Разом . . . 2 м. 80 ф.
- Ком. № 3127. А. Завороченко. 7 м. 50 ф.

Переписка Редакції.

Одержана передплата на часопис «Громадська Думка» від слідуєчих команд і товаришів: № 1197—30 ф., F. Wimmeller 90 ф., № 469—30 ф., Niederhilbrheim 2 м. 40 ф., № 1941—1 м. 50 ф., Hann Pfungstadt 35 ф., Helsberg 90 ф., Eatebrücke 1 м. 80 ф., Michelbach 30 ф., Staden 60 ф., Heidesheim 1 м. 20 ф., Merzhausen 1 м. 20 ф., Deutenheim 60 ф., Liersheid 60 ф., № 11997—60 ф., Gerhenheim 60 ф., Hangan 60 ф., D. Greifenstein 1 м. 20 ф., № 633—1 м., Ober-Fegelhheim № 581—4 м. 50 ф., № 330—30 ф., № 2720—60 ф., № 2530—30 ф., № 1708—80 ф., Kaltsaundheim 30 ф., Neustettin 90 ф., № 1589—1 м. 80 ф., Seitera 90 ф., gem. Kamstadt 1 м., Niederstücken 1 м., D. Langsdorf 3 м., 30 ф., Nimmersatt 1 м., № 11279—90 ф., № 11647—30 ф., Brüninghausen Werdohl 4 м. 20 ф., № 2582—1 м. 65 ф., № 1592—3 м.

Послїлатою посиланно:
 Ком. Rückeroht Schwarzenloze 60 ф., (гроші не одержані, за котрі Ви пишете) Brenkenhofswalde. Of. Gef. L. Döbeln № 2278—13 м. 70 ф., Hübigen 3 м. 50 ф., Nimmersatt 1 м.

Шановні товариші!
 Хто хоче замовити часопис чи книжки, просимо разом із замовленням приєднати гроші.

Шдпор. Грінченко, Of. Gef. L. Döbeln. Адресу жінки або дошки В. Грінченка ми знати не можемо.

Василь Ткаченко. Такіх книжок, які ви замовляєте, ми не маємо.

ОГОЛОШЕННЯ.

Кирила Григоровича Левицького кївської губ., васильківського повіту, села Землянки, який є в полонї в Німеччинї (Баварія), шукає його брат Іван Григорович Левицький, полонений таб. Вецлар, ком. Raab № 355, личный № 750.

Всесвітня бібліотека

виходить поодинокими випусками довільного об'єму і має на цілі дати українському громадянству в перекладах на нашу мову кращї твори всесвітньої літератури, передовїм твори європейських класиків, зі вступними статтями та з відповідними поясненнями,—не виключаючи також оригінальних писань українських авторів.

Досї появилї ся:

№ 1. Фрідріха Шїллера: Поезії. (Вступне слово. Дрібні поезії) Вип. I. 60 сот.

№ 2—3. Фрідріха Шїллера: Поезії. (Баляди. Поеми. Примїтки) Вип. II. 1 К.

№ 4—6. Александра С. Пушкіна: Драматичні твори, в перекладї, з передмовою та поясненнями Д-ра Івана Франка. . . . 3 К.

Головний склад видавництва в „Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка“ у Львові, Ринок ч. 10.

В РУКАХ КОЖДОГО ГРОМАДЯНИНА, що думає про будуччину,

ПОВИННІ НАЙТИ СЯ ОТСІ НЕОБХІДНІ В ТЕПЕРІШНІЙ ЧАС ВИДАНА „ТЕХНІЧНОЇ КОМІСІЇ“ ПРИ ТОВ. „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“:

1. Відбудова знищених сіл, ч. І. Ціна 50 сот., з поштовою пересилкою 58 сот.
 2. Відбудова знищених сіл, ч. II. „Українська Загорода“. Проекти хат і будинків господарських. Ціна 3 К., з почт. пересил. 3.66 К.
 3. Відбудова знищених сіл, ч. III. „Українська Загорода“. Проекти приходств і читалень. Ціна 3 К., з почт. пересил. 3.66 К.
- Всі три частї коштують з почт. перес. 7.20 К.

Кождий Парохіяльний і Громадський Уряд, кожда наша організація (Філія, Кружок, Читальня) повинні прийти в посїданнє сих вартних видань.

Замовляти на адресу:
Технічна Комісія,
 у Львові, ул. Зїморівчя ч. 20.

Видавництво Сільського Господаря.

Красе Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові поручає своїм членам і заголові рільників слїдуєчі дуже корисні і поучаючі господарські книжки:

Спілкова організація для продажі худоби на зарїз. Написав інж. П. Дурбак.—Ціна 10 сот.

Інструкція для закладання дослідних піль. Написав А. Гарасевич.—Ціна 20 сот.

Селянський город яринний. Написав Др. Г. Величко.—Ціна 20 сот.

Головні основи годівлї домашніх звірят. Ч. I. з 7 образ. Ціна 60 сот.; ч. II. Годівля рогатої худоби з 64 образ. Ціна 1 К. Написав о. Й. Раковський.

Головні основи управи ростив господарських. 22 образ. Написав К. Кахникевич.—Ціна 30 сот.

Управа садовини; 34 образ. Написав В. Кучера.—Ціна 60 сот.

Годівля гусей, качок, індиків, пантарок, павів, фазанів та лебедїв; 23 образ. Написав Г. Герман.—Ціна 1 К.

Кукурудза карличок (Napogtolo). Написав Др. Г. Величко.—Ціна 10 сот.

Як будувати ся дешево і добре. (про хати з глиняної цегли), з 16 образ. Напис. інж. Мих. Федецький.—Ціна 50 сот.

Управа люпину або вовкині. Написав Др. Г. Величко.—Ціна 20 сот.

Сумїшка конюшин з травами. Написав Др. Г. Величко.—Ціна 20 сот.

Про помїч при породах у худобі; 10 образ. Написав Др. Оттон Ліллє.—Ціна 40 сот.

Годівля безрог (свиней) в селянських господарствах; 27 образ. Написав М. Творидло.—Ціна 70 сот.

Права і обовязки цивільного населеня в часї війни.—Ціна 30 сот.

Пашні бураки. Написав Др. Г. Величко.—Ціна 40 сот.

Виріб вин овочевих, всіляких лїкерів і паленнє сливовицї. Написав В. Кучера.—Ціна 50 сот.

Українські Товариства для обезпеченя худоби в Галичинї. Написав А. Жук.—Ціна 40 сот.

Годівля курей; 17 образ. Написав Г. Герман.—Ціна 1 К.

Звіт Товариства за рр. 1910 Ціна 1 К. І 1911, 1912, 1913 по ціні 1 К. 50 сот.

Інструкція для закладання дослідних піль з управою пашних ростив. Написав А. Гарасевич.—Ціна 20 сот.

Відбудова краю.—Ціна 50 сот.

Управа пашних ростив на ріллі, сіножатї і пасовиску; 29 образ. Написав Г. Цеєб, з німецької мови переклав проф. С. Кордуба.—Ціна 70 сот.

В магазинї Товариства можна набути також: Практичний ілюстрований підручник пасїчництва. Написав о. В. Пилипчук.—Ціна 2 К. 50 сот., з поштовою пересилкою на 10 сот. більше.

Сї книжки просимо замовляти в канцелярї Товариства „Сільський Господар“, Львів, ул. Зїморівчя ч. 20., або в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів, Ринок 10. — Дрібні квоти до 2 корон за поодинокї книжки можна надсилати поштовими марками.

На кредит книжок не висилаєть ся.

ОПОВІСТКА.

• Від книгарні Видавничого т-ва ім. Б. Грінченка.

Товариші, що звертають ся до нас із замовленнями на книжки, брошури й картки, просимо:

- 1) виписувати книжки з оповісток, що оголошують ся в „Громадській Думцї“;
- 2) надсилати на замовленї книжки гроші, бо без грошей замовлень не виконуєть ся;
- 3) подавати завсїди точну адресу, а то: ім'я й прїзвище, компанїю, номер, назву й номер команди й почту (латинськими буквами).

Гроші найкраще висилати через свого вартового на адресу:

Ukrainischer Unterrichts-Ausschuss.
Lagerzeitung K.-G.-L. Wetzlar.